

ת"פ 43249/06/13 - מדינת ישראל נגד אבי יצחק, גיא ארכי - נמחק

בית משפט השלום באילת

ת"פ 43249-06-13 01 אפריל 2014

מדינת ישראל נ' יצחק (עוצר)
ואח' ת"פ 56455-12-13 מדינת ישראל נ'
ישראל נ' יצחק (עוצר) ואח'

בפני כב' השופט יוסי טופף

הנאשימים: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שחר עידן ועו"ד איציק אלפסי

נגד

1. אבי יצחק (עוצר) ע"י ב"כ עוה"ד איל לביא - ס"צ

הנאשימים:

2. גיא ארכי - נמחק

גזר דין לנאשם 1

האישום וההרשותה

1. שני כתבי אישום שהוגשו כנגד הנאשם צורפו יחדיו בהתאם לבקשת הצדדים. הנאשם הודה והורשע בביצוע העבירות, כדלקמן:

1.1 ביום 26.6.2013 הודה הנאשם במעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן בת"פ 43249-06-13 והורשע על יסוד הודהתו בביצוע עבירות של פריצה לרכב לפי סעיף 3413ו לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וניבאה מרכיב לפי סעיף 3413(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18.6.2013 הגיע הנאשם ברכבו של אחר לחניית חוף החשמל באילת והבחן ברכבו של ابو גזאלה (להלן: "המתלון"), כשבתוכו תיק. הנאשם חזר לרכב, נטל ממנו מברג ופרץ לרכבו של המתלון, בkr ששבר את שמשת החלון האחורי, נכנס אל הרכב וганב מתוכו תיק שהכיל בגדים, מוצרי בישום ואיפור ועצב את המקום במהירות.

1.2 ביום 28.1.2014 הודה הנאשם במעשים המפורטים בכתב האישום בת"פ 56455-12-13 והורשע על יסוד הודהתו בביצוע עבירות של התפרצויות למקום מגורים בצוותא חדא, לפי סעיף 406(ב) ו-29 לחוק העונשין; גנבה בצוותא חדא לפי סעיף 383(א)(1), סעיף 384 וסעיף 29 לחוק העונשין; קשירת קשר לעשות פשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין; היזק לרכוש במאידך בצוותא חדא, לפי סעיפים 452 ו-29 לחוק העונשין והחזקת מכשיר פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם וא밀 נובחו (להלן: "אמיל") קשו קשר מבעוד מועד לביצוע פשע של התפרצויות בבית מגורים וగניבת כסף ורכוש מסוילת בוילה באילת (להלן: "הווילה")

עמוד 1

ולשם כך הצעידו בלום ברזל, פטיש ואיזמל (להלן: "כלי הפריצה").

בתאריך 17.6.2013 בסמוך לשעה 7:45 התפרצו השניים אל הוילה, בכך שהרימו את התריס החשמלי בחילון הסלון ונכנסו לווילה כדי לגנוב. אAMIL ניגש למטבח ופירק את מגירות ארון המטבח תוך גילוי הכספת שהייתה מוסלקת וכל זאת שעה שדייר הבית ישן בקומה העליונה. אAMIL שוחח בטלפון עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, וככל הנראה קיבל ממנו הניות לגילוי הכספת. הנאשם העביר לאAMIL את כלי הפריצה שבאמצעותם פרץ את דלת הכספת ועקר אותה ממקומה. הנאשם נכנס ויצא מהוילה מספר פעמים. אAMIL הוציא מהכספת סכום כסף של כ-50,000 - 60,000 ₪ ותכשיטים (ביניהם: צמיד פנים, צמידי זהב, שרשרת זהב, צמיד קרטיה וגומטים).

בהמשך עלה אAMIL לקומת השניה בוילה, בעודו הנאשם המתין לו בקומת הכניסה וابتח את מעשיו, שם פגש אAMIL את דייר הבית שקסם משנתו. הנאשם ואAMIL נמלטו מהמקום כשהנהinem החזיק בידו את כלי הפריצה. כתוצאה ממעשייהם של הנאשם ואAMIL נזק רב לרכושם של דייריו הוילה, בגין שבירת ארונות המטבח (נזק מוערך בסך של כ- 14,900 ₪), פגיעה בתריס החשמלי (נזק מוערך בסך של כ-11,270 ₪) ופגיעה בכספת (נזק מוערך בסך של כ-3,850 ₪). הרוכש לא נתפס ולא הושב לבאים.

טייעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, עו"ד עידן, עמד על חומרת מעשו של הנאשם בשני כתבי האישום וטען כי הנאשם פגע בערכי ההגנה על רכוש הזולת, פרטיותו ושלוותו. התובע ציין כי עסקין בעבירות רכוש מהחמורים שבספר החוקים והפנה לעונשים המרביים שנקבעו לכך. נטען כי הנאשם תכנן את צעדיו וה策יד מראש בכל פריצה טרם הגיעו לזרת האירוע. הנאשם תושב העיר נתניה הגיע לעיר אילת על-מנת לבצע עבירות רכוש. נטען כי הנאשם העביר לאAMIL את הכלים באמצעות פרצו את הכספת. התובע ציין כי העבירות בוצעו בשעות היום כאשר דייר הבית שהו, את פוטנציאלי המסוכנות והיתכנות למפגש אלים הכרוך בכך. התובע הפנה לנזקים הכלכליים שנגרמו למחלונים בגין מעשי הנאשם וחברו.

התובע נתן דעתו גם להודאת הנאשם במიוחס לו בכתביו האישום, שהראשון אף תוכנן לקולא, ללא צורך בשמייעת ראיות, ובדרך זו קיבל על עצמו אחירות למשעו. נמסר כי לנאים עבר פלילי לא מכוביד (הוזג מרשם פלילי, ת/1). עם זאת, הפנה התובע לתסוקיר שירות המבחן שמננע מהמליצה טיפולית והציבע על סיכון להישנות העבירה מצד הנאשם בשל نتيיתו לצמצם את חומרת מעשו.

התובע הציג פסיקה וטען למתחם ענישה שבין 18 ל-36 חודשים מאסר בגין התפרצויות למוגרים ולמתחם ענישה שבין מאסר קצר ל-8 חודשים מאסר לעבירות ההתקפות לרכב. לאור נסיבותו האישיות, עתרה התביעה להשיט על הנאשם עונש מאסר בפועל בין 24 ל-36 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותניים, פיצוי

لمתלוננים וকন্স.

ב"כ המשימה התייחס לפסקה שהציגה ההגנה ובכלל זה גזר הדין בעניינו של אמיל והציג כי בהליך בעניינו הגיעו הצדדים להסדר טיעון מלא, ועל כן טען שאין לגזר גזירה שווה בין העונש שהוטל על אAMIL לבין הנאשם.

3. ב"כ הנאשם, עו"ד לביא, טען כי מתחמי העונשה שהציגה הتبיעה אינם עומדים ב מבחן המציגות וטען למתחם עונשה הולם שנע בין 6 ל-10 חודשים מסר בפועל. נטען כי על אAMIL, בעל עבר מכובד, הוטלו 14 חודשים מסר בפועל כך שיש להטיל על הנאשם עונש מקל יותר לאור חלקו המצוומצם יותר בביצוע העבירות ובערו שאינו מכובד.

הסגור הדגיש כי הנאשם הודה במינויו לו בשני כתבי האישום וטען כי מדובר במעידה חד פעמיית שנמשכה על פני ימים בלבד. ציין כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו טוב והוא נאלץ לעזר בפרנסת משפחתו לאחר שאחיו לקה בלבבו. ההגנה הפנתה לפסקה.

4. הנאשם ניצל את זכות המילה الأخيرة והביע חרטה על מעשייו.

דין והכרעה

5. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בעונשה" התוوها את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בעונשה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בניסיובתו ומידת אשmeto של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאת גזרת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחיליה, אקבע את מתחם העונש הולם למעשה העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערך זה, במידיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב לצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40ו לחוק העונשין), לצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבות האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאה רלוונטיות (סעיף 40יב

לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/2018 **דבש נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.7.2013); ע"פ 1903/2013 **עישה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/2013 **חسن נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחמי העונש הולם

6. מתחם העונש הולם יקבע בהתאם לעקרון הילמות כפי שהוגדר בסעיף 40(א) לחוק העונשין. על מנת לישמו בית משפט ותחשב בשלושת אלה: ראשית, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שניית, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; שלישיית, בנסיבות העונישה הנהוגה (ע"פ 8641/2012 **سعد נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)). אעומד להلن על מרכיביו השונים של מתחמי העונש הולם.

7. לפניו שני אישומים נפרדים ושונים שכל אחד מהם מתייחס לאירוע נפרד. כל אחד מהאישומים מצדיק התיחשות עונשית נפרדת, כמצוות סעיף 40(ב) לחוק העונשין ויש לקבוע מתחם עונשה הולם לגבי כל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם.

אירוע כתוב אישום 13-12-56455 - התפרצויות למקום מגורים ועבירות נלוות

8. **הערכימם החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** הנאשם במעשי התפרצויות למקום מגורים וביצוע העבירות הנלוות של גנבה והזקק לרכוש במצוותה חדא, קשרת קשר לשעש, והחזקת מכשירי פריצה פגע בשלום הציבור, בתחשות הביטחון, בהגנה על רכשו, קניינו ופרטיו. עבירת התפרצויות למקום המשמש למגוריו אדם (או לתפילה) בכונה לבצע גנבה או פשע הינה עבירה שעונש המקסימלי שנקבע לצידה הינו מאסר שבע שנים, וזאת ללא קשר לכך אם מתחם הבית בוצעה עבירה של גנבה או לאו, שהינה עבירה נפרדת אשר העונש המקסימלי לצידה הינו 3 שנות מאסר. על כן, המחוקק הביע את דעתו על החומרה אשר בעבירה זו, בסיווגה כעבירה פשע על ידי קביעת עונשה מחמירה.

עבירת התפרצויות לבית מגורים בכונה לבצע גנבה או פשע טומנת בחובה חומרה ומסוכנות משמעותית. ביצוע עבירה זו יש פוטנציאל להסלמה עד כדי מפגש אלים בין הפורץ לבין דייריו המקום. יש לייחס משקל נרחב לתחשות האימה, אוזלת יד, הפגיעה בביטחון האישי והפגיעה בפרטיותו של האדם המגלה אנשים זרים מוחטבים בחפציו האישיים בדירותו ונוטלים לעצם את אשר הם חפצים בו. ביתו של אדם הוא מבצרו ומקדשו, שם מצויים מרבית מיטלטלו וכתלי מעניקים לו את תחושת הביטחון האישי והגנה על רכשו.

מעשו של הנאשם לא פגעו רק בבעל הנכס אליו פרץ אלא אף בחברה בכללותה, בדרך של העליות הגבירות העשויות לנזקי התפרצויות, הן ביחס לעליות ביטוח הנכס והן ביחס לעליות הנדרשות לרשות האכיפה.

בית המשפט העליון עמד על הצורך בהחמרה בענישה בעבירות התפרצויות לבית מגורים וניבת בע"פ 10/3297 וילקוב נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 24.5.2012), ועמד על פגיעתן בערכיהם חברתיים מגנים בזו הלשון:

"בעבירות התפרצויות יש כדי לערער את הביטחון האישי של הציבור ואת התחששה של 'יבתי' הוא מבצרי'. קם אדם בובקו של יומם וכשזהר לבתו בסוף עמל יומו הוא מוצא כי חדרו לפרטיו ונטלו את רכשו ואת חפציו שאوتם צבר בזיהת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוג וחסרונו הليس הנגרמים לציבור שונגע מאותן עבירות גניבה והתפרצויות. ובכל, בעבירות התפרצויות טמון פוטנציאל להתרחשות אלימה, והוא יכול להתגלגל בנקל לעבירות שוד ואלימות, והמקרה שבפניו אך יוכיח. בעבירות מעין אלה, שומה על בית המשפט להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה של המערער ושכמותו".

עוד בהקשר זה, ראו רע"פ 244/10 קרויפניק מירר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.1.2010):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות התפרצויות לבתים בפרט, גישה אשר מצב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמים, ואשר תעניק את המשקל הרاوي גם למחרט הנפשי והצעיר שימושיים להם בשל החדרה לפרטיותם..."

וכן האמור בע"פ 6423/11 דהן אליו נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 2.7.2012):

"אין צורך להזכיר מילים על הטרואמה שנגרמה למטלוננט, ועל כך שubitah התפרצויות מעוררת את הביטחון האישי של הציבור וטמון בה פוטנציאל להתרחשות אלימה"

עוד אפנה לרע"פ 1708/08 מרדיqi לוי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 21.2.2008), שם נפסק:

"בית המשפט המחויזי צדק גם מצד משהתעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצויות ובubitah הרכוש בכלל, שהו אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונית לאזרחים רבים ולפגיעה בתחששות ביטחונם.
כללים של דברים: בית המשפט המחויזי, בכל הבודד, הלא בדרך נכונה. ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצם, משיליכדו, מאחוריו סORG ובריח - כדי לפטור מעונשם, ولو לתקופת מה, את הציבור".

.9. מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים מקבלת משנה תוקף נוכח ביצוע העבירה יחד עם אחר, בנסיבות חדא, שעה שהגיע לעיר אילת ממקום מגוריו מרכז הארץ מטער מטרה לבצע עבירות רכוש ים לאחר יום. הנאשם והאחר הציגו מראש כלי פריצה ופרצו אל הוילה בשעה בוקר השהදעת נותרת שדיירי המקום עודם בביתם, מבלי שהדבר הרתיע אותם. הדבר מצביע על תעוזה רבה והעדר מורא, תוך דבקות במטרה שהוצבה להגיא אל אותה כספת מוסלקת, עליה ידעו מראש, ולרוקן אותה מתוכולתה. כתוצאה ממשיים אלו נגנבו רכוש יקר, כסף רב ותכשיטים ונגרם נזק לבית המוגנים ולמייטלין במקום.

ביצוע עבירת התפרצויות והגניבה נעשה תוך הסגת גבול לטריטוריה הפרטית של הפרט וטומנת בתוכה מימד של פגיעה בביטחון האיש של קורבן העבירה. עבירות הרכוש מעצם טיבן מחולקות לדרגות חמורה שונות ואין דינה של עבירות שוד כדינה של עבירות התפרצויות למקום מגורים. אין דינה של עבירה של התפרצויות למקום מגורים כאשר קורבן העבירה נמצא בביתו בעת התפרצויות כדינה של עבירה דומה כאשר קורבן העבירה אינו נמצא בביתו. כך גם אין דינה של עבירות התפרצויות למקום מגורים כדינה של עבירה של הסגת גבול והגניבה. יש לתת את הדעת גם להיקף הגניבה באירוע כמו גם ליתר העבירות הנלוות. במקרה דנא, מדובר בגניבת תכשיטים רבים וסכום כסף בסך של - 50,000-60,000 ₪. בנסיבות המתוארות מידת האשם של הנאשם גבוהה והפגיעה בערכים המוגנים הינה ניכרת וboltat.

.10. **מדיניות הענישה הנוהגה:** עיון במקרים שנדונו בפסקה על עבירות רכוש כמו כניסה או התפרצויות למקום מגורים והגניבה מעלה כי הוטלו עונשים למנוע ו רחב במקרים דומים ו ראוי להזכיר כי העבירות בהן הורשע הנאשם נשאות לצד עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סORG ובריח. כך למשל:

א. בرع"פ 509/11 **סמיר ابو עדיה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2012.1.8), הוטלו על הנאשם שהורשע בהતפרצויות לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה והפרת הוראה חוקית, **12 חודשים מאסר בפועל** והופעלו מאסרים מותניים, **סה"כ 18 חודשים**.

ב. בرع"פ 4928/09 **חדר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2009.6.15), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, אשר הורשע בבית משפט השלום ביצוע עבירה של כניסה לבית מגורים במטרה לבצע גניבה. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסרים מותניים, **סה"כ 24 חודשים**. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והחמיר את עונשו של הנאשם **ל-36 חודשים** (הפעלת מאסרים מותניים במצבר ולא בחופף). בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של הנאשם והותיר את העונש על כנו.

ג. בرع"פ 7278/10 **שאלוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2010.10.19), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירות התפרצויות לבית מגורים והגניבה ממנו. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, **סה"כ 18 חודשים**. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש וגזר על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר המותנה, **סה"כ**

27 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של הנאשם על סנו.

ברע"פ 11/3063 **כהן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.4.2011), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, אשר הורשע בבית משפט השלום על-פי הודהתו בביצוע עבירות של התפרצויות למוגרים בכונה לבצע עבירה, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית המשפט המוחזק קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש והשית על הנאשם **24 חודשים מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של הנאשם והותיר את העונש על סנו.

ה. ברע"פ 4321/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.6.2010), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירות של קשרת קשר לביצוע פשע, כניסה למקום מגוריים במטרה לבצע גניבה והחזקת רכוש החשוד כגנוב. בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ 15 חודשים. בית המשפט המוחזק קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש וגזר על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ **24 חודשים**. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של הנאשם והותיר את העונש על סנו.

.ו. ברע"פ 8519/11 **ויצמן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.1.2012), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, בביצוע עבירות של התפרצויות למקום מגוריים או תפילה בצוותא וניסיון גניבה בצוותא. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 14 חודשים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר מותנה, סה"כ **20 חודשים**. בית המשפט המוחזק דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של הנאשם והותיר את העונש על סנו.

.ז. ברע"פ 509/11 **abbo עדיה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.1.2012), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם, בעל עבר פלילי, אשר הורשע בבית משפט השלום על-פי הודהתו בביצוע עבירות של התפרצויות לבית מגוריים בכונה לבצע גניבה, גניבה והפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום גזר על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסרים מותנים, סה"כ **18 חודשים**. בית המשפט המוחזק דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור של הנאשם והותיר את העונש על סנו.

.ח. ברע"פ 1020/09 **אברהם זיתון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.2.2009), הוטלו על הנאשם שהורשע בהתרצות למקום מגוריים בכונה לבצע גניבה, גניבה והפרת הוראה חוקית, **30 חודשים מאסר בפועל**, 18 ו-12 חודשים מאסר על תנאי, קנס ופיזוי כספי.

- . ט. בע"פ (מח' ח' 3827-05-13) **יורי אמירוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.7.2013), הוטלו על נאשם שהורשע בעבירות של התפרצויות לדירה, גנבה והונאה בכרטיס חיוב, **24 חודשים מאסר בפועל** והופעל מאסר מותנה חלקו במצבר, סה"כ 36 חודשים מאסר בפועל, ומאסרים מותנים לתקופות של 18 חודשים ו-12 חודשים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם שבין 12 ל-36 חודשים מאסר.
- . י. בע"פ (מח' ח' 17277-02-13) **מדינת ישראל נ' רוסלאן פסחוב** (ניתן ביום 2.5.2013), הוטלו על נאשם שהורשע בעבירות של התפרצויות לדירת מגורים בצוותא חדא, **15 חודשים מאסר בפועל**.
- . א. בע"פ (מח' ת"א 56652-11-12) **סטניסלב פפלוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.1.2013), הוטלו על נאשם שהורשע בהתפרצויות לדירת מגורים, גנבה והיזק לרכוש במצב, **18 חודשים מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיizio בסך 5,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל.
- . יב. בע"פ (מח' ת"א 28478-04-13) **מדינת ישראל נ' אפרים בוחניך** (ניתן ביום 20.1.2013), הוטלו על נאשם שהורשע בהתפרצויות לדירת מגורים, גנבה והחזקת סמים לצריכה עצמית, **14 חודשים מאסר בפועל**. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל.
- . יג. בע"פ (מח' ח' 42160-10-12) **מדינת ישראל נ' האני רשואן** (ניתן ביום 29.11.2012), הוטלו על נאשם שהורשע בהתפרצויות לדירת מגורים, **12 חודשים מאסר בפועל** והופעל מאסר מותנה, סה"כ 20 חודשים.
- . יד. בע"פ (מח' ים 19885-07-11) **שנון שנון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.11.2011), הוטלו על נאשם שהורשע בניסיון התפרצויות למקום מגורים מסוים בשם ביצוע גנבה או פשע, **12 חודשים מאסר בפועל** והופעל מאסר מותנה, סה"כ 14 חודשים.
- .טו. בע"פ (מח' ח' 43816-01-11) **זיאד חליילה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.3.2011), הוטלו על נאשם שהורשע בהתפרצויות למקום מגורים וגןבה, **15 חודשים מאסר בפועל**.
- . טז. בעפ"ג (מח' מרכז-lod) 8332-08-10) **טארק אבו סיאם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.10.2010), הוטלו על נאשם שהורשע בהתפרצויות למקום מגורים וגןבה, **18 חודשים מאסר בפועל**.
- . יז. בת"פ (שלום רשל"צ) 15236-12-11) **מדינת ישראל נ' יואב בן דוד** (ניתן ביום 31.10.2012), הוטלו על נאשם שהורשע בהתפרצויות למקום מגורים, גנבה והיזק לרכוש **14 חודשים מאסר**.

בפועל, מאסרים מותנים לתקופות של 6-3 חודשים, קנס ופיצוי כספי. **בית המשפט קבוע** מתחם העונש ההולם שנע בין 10 ל-20 חודשים.

יב. בת"פ (שלום פ"ת) 11-09-2011 **מדינת ישראל נ' ח' טולדנו** (ניתן ביום 27.12.2011), הוטלו על נאשם שהורשע בהתרצות לדירות מגורים, **12 חודשים מאסר בפועל** והופעל מאסר מותנה חלקו בחופף, סה"כ 18 חודשים מאסר בפועל, ו- 8 חודשים מאסר על תנאי.

יט. בת"פ (שלום פ"ת) 3489/06 **מדינת ישראל נ' סטנישלב גנקין** (ניתן ביום 07.3.2007), הוטלו על נאשם שהורשע בהתרצות למקום מגורים וגנבה, **12 חודשים מאסר בפועל**, והופעל מאסר על תנאי חלקו בחופף, סה"כ 13 חודשים מאסר בפועל ומאסרים מותנים לתקופות של 10 חודשים ו- 6 חודשים.

11. **בבחינת הנسبות הקשורות לביצוע הפעולות** (סעיף 40ט לחוק העונשין), מצאתי להביא בכלל חשבון, את חלקו המשמעותי של הנאשם במהלך הפעולות העבריניות המתוכננת היטב. הנאשם פרץ לבית מגורים בצוואתו חדא עם אميل, וחלקו אינו נופל בהרבה מזה של האחרון, גם אם מההתמונה העולה מעובדות כתוב האישום ניתן לסביר שאmil היה הדומיננטי מבין השניים. הנאשם פרץ עם אמיל בצוואתו חדא לוילה ופועל עימיו בשיתוף פעולה כדי לפרק את הכספת מוסלתה אליה ידעו מראש. בעוד אAMIL פירק את ארון המתבח כדי לחשוף את הכספת ועקר את דלתה, סיעו לו הנאשם בכר שהעבירה לו את כל הפריצה ובו בעת שוחח בטלפון עם אחר כדי לקבל הנקודות לגילוי הכספת. בהמשך, עת עלהAMIL לקומת השניה, נותר הנאשם בקומת הכניסה כדי לאבטח את מעשיו.

הכניסה לוילה ונשיאת כל הפריצה בוצעו בתיעזה רבה, בשעת בוקר כך שהיא זה אף צפוי שהשניים יתקלו בדירות הוילה, כפי שאכן ארע. למקומות נגרמו נזקים ממשמעותיים, סכום הכספי שנגנב מהכספת הוא גדול ולתcheinיטים שנלקחו היה ערך כספי ונטימנטלי לא מבוטל. בנסיבות המתוירות, הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע הפעולות, עשוי היה להיות גדול ומשמעותי אף יותר, במידה והיה מתחפה עימות אלים בין המתלוון לבין אAMIL והנאשם. אין ספק, כי הפטונצייאל הטמן בהתרצות למקום מגורים בשעות היום שעווה ששוים בבית דירות, גבוה וכן הדבר מגביר את חומרת האירוע ואשמו של הנאשם. לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הבהיר שביהם ובכל עת יכול לחדול ממעשיו מבלתי שעשה זאת. הרcosa הנגנב לא נתפס ולא הושב לבعلיו. לא נשמעו סיבות המשמשות לזכות הנאשם. לא נשמעה טענה לעניין מצוקתו הנפשית עקב מעשיו. הנאשם אף אינו קרוב לסיג אחירות פלילתית.

12. מכל המקובל, בהתחשב בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע הפעולות, במידת הפגיעה בהם, במדינות העונישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות לביצוע הפעולות והיחס ההולם בין חומרת מעשי הפעולות בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לכל הפעולות שבוצעו על ידי הנאשם נע על פני ספקטרום שבין 14 ל-36 חודשים.

בפועל, מאסרים מותנים וענישה כלכלית בדמות קנס ופיזוי.

AIROU CABIN AISSOM V.TIK 43249-06-13 - פריצה וגנבה מרכז

13. **הערכיהם החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** הערך החברתי המוגן שנפגע בעקבות מעשיו של הנאשם הוא פגעה בקניינו של בעל הרכב, בפרטיו ובחושת הביטחון האישי שלו. במישור הנזק - הנאשם גנב מגוון פרטיהם מתחם הרכב: תיק, פרטיה הלבשה, בשמים ואיפור.

כמו שנאמר, "כלי הרכב בהרבה מבנים דומה מאוד לבתו של אדם ומוטתו ראוי הוא למניפת הגנה רחבה". לפיכך, חוקקה עבירות רכוש ייחודיות להבטחת רכב כנגד עברינות מדיקה (ר' י. קדמי, בספרו **הדין בפליליים**, מהדורה מעודכנת, תשס"ו-2005, חלק שני, עמ' 736, המציג מדברי ההסבר להצעת החוק).

הפסיקה הבאה כי עבירות הפריצה והגנבה מרכז מסיבות נזק לחיד ולחברה כולה, פוגעות ברכשו של הקורבן ובחושת הביטחון שלו ומטיילות על כלל בעלי הרכב לשאת בעליות פרמיות ביטוח גבוהות יותר. הפסיקה הדגישה את הצורך להילחם בעבירות נפוצות אלו, שמיידיה מדאיים. נפסק לא אחת כי על בית המשפט לחתת יד לעקרות התופעה מן השורש ולהגביל עליה באמצעות ענישה הולמת את חומרתן [ראה למשל: רע"פ 2730/93 **לזימני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.6.1993); רע"פ 197/91 **אבי חיילק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.12.1991); רע"פ 8831/08 **מדינת ישראל נ' אלשורה** (ניתן ביום 30.6.2010); רע"פ 9992/06 **וקניין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.11.2007) וכן רע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.12.2011).]

מידת הפגיעה בערך המוגן ממשי, שכן הנאשם ניפץ שמשת הרכב ונגנב מתוכו תיק על תכולתו. בمعنىו אלה פגע הנאשם פגעה חמורה ברכשו ובחושת הביטחון של בעל הרכב ובנקול ניתן לתאר את תחושותיו הקשות עת גילתה שרוכבו נגגע ורכשו נגנב.

14. **מדיניות הענישה הנהוגה** - בתי המשפט התייחסו לעבירות אלימות נגד רכוש, כאלו עבירת אלימות לכל דבר ועניין. הפסיקה הביעה עמדה עונשית מחמירה כלפי מבצעי עבירות כנגד רכבים בשל פגיעתן הרבה בכלל ובפרט בהיבטים כלכליים ורגשיים.

כך למשל:

א. ברע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.10.2011) נדחתה בקשה רשות הערעור שהגיש הנאשם עליו הוטלו **6 חודשים ויום מאסר בפועל** בשל הרשעתו בפריצה לרכב בכוונה לבצע גנבה או פשע, פירוק רכב וגנבה מרכז.

ב. ברע"פ 2366/10 **ג'אבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.4.2010), נדחתה בקשה רשות הערעור שהגיש נאשם עליו הוטלו **9 חודשים מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס כספי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי בשל הרשעתו בפריצה וגניבת מרכיב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוועדה חוקית.

ג. בת"פ (שלום פ"ת) 12-06-49405 **מדינת ישראל נ' אמירוב** (ניתן ביום 12.12.2012), הורשע נאשם לאחר שמייעת הכוחות בהתקפות לרכב, גניבה מركב ותקיפת שוטר. נקבע מתחם ענישה לעבירות התקפות לרכב וגניבה ממנו בטוווח של 18-9 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, הוטלו 12 חודשים מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה חילקו בחופף - סה"כ **15 חודשים מאסר בפועל** ומאסרים מותניים.

ה. ת"פ (שלום ת"א) 12-01-51338 **מדינת ישראל נ' שררה** (ניתן ביום 6.11.2012), הורשע נאשם לאחר ניהול הכוחות בפריצה לרכב בכונה לגנוב וגניבה מركב. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם שנע בין 4 ל-12 חודשים מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכבד, הוטלו **10 חודשים מאסר בפועל**, הופעלו מאסרים מותניים, בסה"כ 23 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותניים ופיקזי כספי.

. י. בת"פ (שלום אשדוד) 13-04-32429 **מדינת ישראל נ' מחמד הור** (ניתן ביום 6.11.2012), נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר לבין **10 חודשים מאסר בפועל** וענישה נלוית לפריצה " פשוטה", תוך שימוש במפתחות, ללא גרימת נזק לרכב.

15. **בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין), מצאתי להbias בכלל חשבון, את חלקו העיקרי של הנאשם בביצוע העבירות. מדובר בפעולות עבריינית מתוכננת היטבת הנאשם הגיע ברכבו של אחר לחוף באילת ואיתר רכב חונה ובתוכו תיק. הנאשם נטל עימו מברג ובעזרתו פרץ לרכבו של המתלון, באמצעות נפוץ שימושה החלון. הנאשם גנב מהרכב תיק ובתוכו חפצים אישיים: פרטיה הלבשה, בשימים ואיפור. הנזק שנגרם מביצוע העבירה נבע בעיקר מהפגיעה ברכב ומהגניבה, אך אין להקל ראש בנזק ובउוגמת הנפש שנגרמו לבעל הרכב עת שב לרכבו וגילתה שימושה החלון מנופצת וחפציו אינם. מעבר לעוגמת הנפש והנזק הכספי פגע הנאשם בתחשות הפרטיות והבטיחון האישית של המתלון. בנסיבות המתוירות, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, עשוי היה להיות גדול ומשמעותי במידה והמתלון היה שב לרכבו בעת ביצוע המעשה. באשר לניסיונות שהביאו את הנאשם לביצוע מעשי, טען הנאשם בפני שירות המבחן כי חפציו נגנבו בסמוך למועד כתוב האישום כך שחייב עצמו חפציהם לשימושו. לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הבירור שבהם ובכל עת יכול לחזול מעשי, מבל שעה זאת. לא נשמעו סיבות המשמשות לזכות הנאשם. לא נשמעה טענה לעניין מצוקתו הנפשית עקב מעשי. הנאשם אף אינו קרוב לסיג אחריות פלילתית.

16. מכל המקובל, בהתחשב בערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידה הפגיעה הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות לביצוע העבירות והיחס ההולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נע בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותנים וענישה כלכלית בדמות קנס ופיזוי.

אם יש מקום לחריגת מגבלות מתחמי הענישה

17. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל **שיעור שיקולו** שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40 לחוק העונשין); או מידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40ה לחוק העונשין).

בענייננו, לא מצatty לחרוג ממתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל **שיעור שיקולו** שיקום, שכן הנאשם לא הביע עניין בהליך טיפול ולא הביע רצון לשקם את חייו (ר' סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין).

מנגד, והגם שירותי המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה, לא שוכנעתי כי חשש זה מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה, משיקולו הגנה על שלום הציבור.

אי-לך, מכלול השיקולים, לרבות **שיעור הרתעת** הנאשם הנואם ואחרים כמוותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 40ו-40ז לחוק העונשין), ינוחו בקביעת העונש המתאים לנואם בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאין קשרו לעבירות

18. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לנואם. בגישה העונש המתאים לנואם שמלפניי ומצוות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות, אשר אין קשרו לביצוע העבירות. נסיבות אלה כאמור, בין היתר, מן האמור בתסקיר שירותי המבחן, מטייעוני הסגנור לעונש, מרישומו הפלילי של הנאשם ודבריו שלו בבית המשפט. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת עונשה אינדיידואלית, הבוחנת נסיבותו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

19. הנאשם, יליד 1972, גירוש, ועד למעצרו התגורר בבית אמו בנתניה. לחובת הנאשם הרשות קודמות בגין ביצוע עבירות של אי הגשת דוח במועד, שימוש במסמך מזויף, זיופ, ניסיון לקבל דבר במרמה וגניבתה.

במסגרת ת"פ 13-06-43249 ועוד טרם צירפו של ת"פ 13-12-56455, הופנה הנאשם לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות. ביום 15.12.2013 התקבל תסוקיר מأت שירות המבחן, אשר התייחס כאמור רק לעבירות ב"איורו התפרצות לרכב", בו נסקרו קורות חייו ומצבו המשפטי, אך מפאת צנעת הפרט אمنע מלפרט מעבר לנדרש. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בעברו נהג לצור סמים למשך תקופה קצרה, אך חדל בכך. נמסר כי הנאשם היה בעבירות שייחסו לו בכתב האישום ונימק את מעשיו בכך שנגנבו ממנו חפצים וכיסף ובհיעדר פתרון אחר פרץ לרכב וכן ממנו את התקיק. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להעמיק ולבחון את הרקע והנסיבות להتانוגותו. שירות המבחן התרשם שהשלכות מעשיו על נפגעי העבירות. הנאשם נתה לטשטש את חומרת הantanogot. שירות המבחן התרשם כי קיימים סיכון להישנות מעורבות שלולית והציג לנאים להשתלב בהליך טיפול במסגרת השירות, אך הנ"ל סירב. לנוכח האמור נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית בעניינו של הנאשם וצין כי קיימים סיכון להישנות הantanogot דומה בעtid.

כפי שצוין, הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות, אך הוא לא התייצב בפניו למרות פניות חוזרות ונשנות שהופנו אליו. הtantanogot זו מציבעה כי הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו ואף מבטא זלזול כלפי החלטת בית המשפט.

בבסיס השיקולים לחומרה עומדת חומרה העבירות אותן ביצע הנאשם יומם לאחר יום, נסיבות ביצוען והמדיניות המשפטית בענישה בעבירות אלה.

הנה כי כן, מי אשר חוזר ומבצע עבירות רכוש חמורות מתוכננות היטב, ללא פחד או מORA, יומם לאחר יום, בצוותא חד עם אחרים, יש להציב בפניו גבולות ברורים ומסר של הוקעה שאינו משתמע לשתי פנים בדרך של הרחקתו מהחברה לתקופה ממושכת. מחובתו של בית המשפט להעביר מסר חד וצלול לנאים ולאחרים כמותו, לפיו עבירות מסווג זה יתקלו בענישה מוחשית.

התנתנוות הנאשם בפני שירות המבחן והתרשםתו, כמו גם התעלמות מההחלטה בית המשפט שהפנהה אותו לממונה, מציבעה כי הנאשם לא הפנים דו את חומרת מעשיו על אף הודאותו במעשיים. מכאן, גובר החשש להישנות ביצוע עבירות דומות ואחרות בעtid.

אי לכך, חומרת המעשיים ונסיבות ביצועם מציריים תモנת מסוכנות ומובילים למסקנה כי יש צורך בענישה מוחשית בדרך של מאסר ממושך בפועל על מנת להמחיש עבור הנאשם את החומרה שבמעשייו החזירים ונשנים.

כנגד השיקולים לחומרה, עומדים לנאיהם גם שיקולים לקולא, אך לא מצאתי רבים כאלה להנימע על כף הזכות לנאים כנגד חומרה העבירה שביצעו בנסיבות המפורחות. הבאתិ בחשבון את נסיבותו האישיות, מצבו המשפטי המורכב של הנאשם כפי המתואר בתסוקיר שירות המבחן, מצבו הרפואי של אחוי הגדל והעדר עבר פלילי מכבד. עוד הבאתិ בכל חשבון כי הנאשם לך אחריות על מעשיו והודה במילויו מבלתי שבית המשפט נזקק לשמעוע ראיות.

24. אצין כי עינתי בפסקה שהוצאה לפני מתעם הצדדים. לモטור לציין כי כל מקרה נבחן לפי נסיבותו ולא איתרתי זהות בנסיבות העשויים והמעשים השונים, כדי כך שתצדיק גזרת דיןו של הנאשם שמלפני כי שנגזר דין של נאים אחרים.

עם זאת, מצאתי ליתן דעתנו לגזר הדין בעניינו שלAMIL נוחוב, שותפו של הנאשם לעבירות נשוא ת"פ 13-12-56455. באותו ההליך (ת"פ 13-08-14146) הציגו הצדדים הסדר טיעון מלא ועלAMIL נגזרו 14 חודשים מאסר הפועל, מסרים מוותניים, פיצוי בסך 45,000 ₪ וקנס בסך 3,000 ₪. אמנם, בית המשפט (כב' סגנית הנשא שוש שטרית) כיבד את הסדר הטיעון, אך לא חסר שבתו מקולת העונש, כך בלשונו:

"מצאתי כי הסדר הטיעון נושא לקולא במידה לא מעטה. לא ברור מה מצאה המאשימה להגיע להסדר כל כך מוקל עם הנאשם שעה שהראיות בתיק כל כך מזקקות וברורות. חומרת העבירה ונסיבות ביצועה הן ברף הגבואה של עבירות מסווג זה ועונש המאסר בפועל המוסכם בין הצדדים חריג מהרף התיכון של מתחם הענישה שקבע בית משפט זה לא אחת בעבירות התפרצות לדירת מגוריים וכשנסיבות ביצוע העבירות הן פחות חמורות מהמקורה שלפני. יחד עם האמור, לאור ההוראות הקבועות בעניינים שבהסדר טיעון בין המאשימה לנאים מצאתי לקבל את ההסדר ביחס לתקופת המאסר בפועל שתותעת על הנאשם גם שדעתו אינה נוחה ממנה".

בעניין זה, אשוב לציין את אשר צייני במקרים אחרים, כי ככל כל מקרה נבחן לפי נסיבותו ומכאן הקושי ביתר שאות גזירה שווה בין במקרים בהם הוטל עונשיהם במסגרת כבוד הסדר טיעון. אין גזר דין הנבנה על הסדר טיעון, גזר דין שלא מבוסס על הסכמת הצדדים. לרוב, ברקעו של הסדר טיעון מצויים שיקולים שונים של הצדדים, הן אלה הקשורים ביצוע העבירה והן אלה שאינם קשורים ביצוע העבירה.

בית המשפט אינו כבולאמין לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבדוקו בהתאם לאמות המידה המקובלות, ובכלל זה השיקולים הייחודיים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון (ע"פ 98/1958 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(1), 577); אולם, אין להתעלם מכך שלעתים חלק משיקולי הצדדים לחזור להסכמה באשר לענישה או לטווח ענישה מוסכם אינם נפרשים במלואם, על כל פרטיהם, בפני בית המשפט ובין אלה ניתן להציג על קשיים ראיתיים, הרצון להימנע מהבאת עד מיטים, הרצון להימנע מחשיפת חומר חקירה וכו'. בדרך זו עשוי העונש המוסכם להתגבות על בסיס השפעות שונות של שיקולים נוספים המתים אותו לכך או לכך. לא כך הדבר בגזר דין, שלא על בסיס הסכמה בין הצדדים, במסגרתו קובע בית המשפט מתוך ענישה על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים וגוזר את עונשו של הנאשם בהתאם לנסיבות שאין קשרו ביצוע העבירה, מליל הבהיר בכלל חשבן חלק מאותם השיקולים שבאים לידי ביטוי במסגרת הסדרי טיעון.

עם זאת, ولو לפנים משורת הדין, מצאתי בגזר דין בעניינו שלAMIL, חרף המגבילות עליו עמדתי לעיל, גורם בעל השפעה ממנתנת ומקללה לגבי הנאשם שלפני. לאור זאת, לא מצאתי למחרת את שורת הדין עם הנאשם והקלתי בעונשו נוכח גזר הדין בעניינו שלAMIL.

.25. מכל הנתונים והשיקולים שפירתי לעיל, באיזון ביניהם ובשים לב לפסיקה הנווגת, מצאתי להשיט על הנאשם עונש כולל בגין כלל האירועים נשוא כתבי האישום (ר' סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין), כדלקמן:

א. מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים. תקופת מאסרו תהسب החל ממועד מעצרו בתיק 13 56455-12-13 ביום 25.12.2013; וממנה ינכו 3 ימי המעצר במסגרת ת"פ 43249-06-13.

ב. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה רכוש מסווג פשוט.

ג. מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה רכוש מסווג עוון.

ד. פיizio - הנאשם ישלם למתלוון (ע"ת 1) בכתב האישום 13-06-43249 פיizio בסך 2,000 ₪ ולמתלוונים (ע"ת 1 ו-2) בכתב האישום 13-12-56455 פיizio בסך 10,000 ₪. הפיזיות ישולמו ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון ישולם עד ליום 1.5.2014 ויתר התשלומים מדי 10 לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת ריבית פיגורים כדין. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלוונים.

ה. קנס - בסכום של 2,000 ₪, או מאסר למשך 10 ימים תחתיו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים. תשלום ראשון ישולם עד ליום 1.9.2014 ויתר התשלומים מדי 10 לכל חודש שלאחר מכן. פיגור בתשלום אחד מהתשלומים, יעמיד לפירעון מיידי את יתרת הקנס שטרם שולמה ויחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

בקביעת סכומי הפיizio והקנס הבatoi בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו ומנגד את העובדה כי הרכוש שנגנבו לא הושב לבעלי.

ו. מוצגים - ניתן בזאת צו כללי לפי שיקול דעת המאשימה.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית משפט המחויז ב תוך 45 ימים.

הurret בית המשפט: שעה שבית המשפט החל למסור לנאשם את רכיבי הענישה, הנאשם צעק "שרמותות כולכם" ופנה לתובע ואמר: "אתה השרמותה הכי גדולה ואני אזין אותך אישית" וקם ללבכת. בהתאם להוראותיו, הוצאה הנאשם אל מחוץ לאולם וועתקים של גזר הדין נמסרו לב"כ הצדדים.

ניתן היום, א' ניסן תשע"ד, 01 אפריל 2014, במעמד הצדדים.